

GENÇ MÜTEFEKKİRLER DERGİSİ
JOURNAL OF YOUNG INTELLECTUALS

e-ISSN: 2718-000X

Yıl: 4, Cilt: 4, Sayı: 3

Aralık -2023

MAKALE BİLGİLERİ

Kur'an'a Göre Semavat Ve Arzın (Evrenin) Altı Günde Yaratılması

According to The Quran, The Creation of The Skyway And The Earth (Universe) in Six Days

YAZAR

Zeynep AKBUDAK

Dr. İğdır Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi

zeynep_akbudak34@hotmail.com

Orcid: 0000-0002-9939-5801

Yayın Bilgisi

Yayın Türü: Araştırma Makalesi

Makale Geliş Tarihi: 08.11.2023

Makale Kabul Tarihi: 05.12.2023

Sayfa Aralığı: 888-898

ÖZET

Kainatın 6 günde yaratılmış olduğu ile alakalı Tevrat'ta da Kur'an'da olduğu gibi benzer ifadeler geçmekte ve iki kutsal kitap birbirlerini desteklemektedir. Tevrat ve Kur'an arasındaki bu benzerlik neticede ikisinin de ilahi kitap olduğunu kanıtlamakla birlikte insanlara ders verme niteliği taşımaktadır. Bu anlamda öncelikle Kur'an'da yaratılış hadisesi tek bir yerde geçmemekte birçok ayette değişik ifadelerle birbirini destekler nitelikte ifade edilmektedir. Yaratılış hadisesinden bahsederken Kur'an her defasında farklı özellikleri ile biraz daha ayrıntıya inerek parçalar halinde cereyan eden olayı takdim etmektedir. Şunu da ifade etmek gerekir ki sadece yaratılış hadisesinin birçok yerde geçmesi bu konuya has bir durum değil Kur'an üslubunun gerektirdiği bir durumdur. Kur'an bütün konuları çeşitli surelerde geçen ayetlere tabir-i caizse serpiştirerek yeri geldiğinde insanlara hatırlatma ve düşündürmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kur'an, Tevrat, altı gün, yaratılış, evren

ABSTRACT

Similar statements are made in the Torah, as in the Quran, about the universe being created in 6 days, and the two holy books support each other. This similarity between the Torah and the Quran ultimately proves that both are divine books and also serves to teach people a lesson. In this sense, first of all, the creation event is not mentioned in a single place in the Quran, but is expressed in many verses with different expressions that support each other. While talking about the event of creation, the Quran presents the event that took place in parts, going into more detail with different features each time. It should also be noted that the fact that the creation event occurs in many places is not unique to this subject, but is required by the style of the Qur'an. The Quran aims to remind people and make them think when necessary by sprinkling all the subjects into the verses in various surahs, so to speak.

Key Words: Quran, Torah, six days, creation, universe

GİRİŞ

Kur'an ve Tevrat'taki yaratılış hadisesi birbirine tamamen uymasa da yakın anlamlar içermekte ve kısmen de birbirini destekler nitelikte olduğu ifade dileyebilir. Tora'yı oluşturan bölümlerden biri olan Yahvist veya Yehovist'te çok kısa bir şekilde özetlenmiş olan kıssa evrenin yaratılışının dünya günüyle 6 (altı) günde gerçekleştiğini ve son gün olan Şabat/sabbat yani Cumartesi gününün de Tanrı'nın dinlenme günü olarak seçtiğinden bahseder. Bu kıssa ile insanlara kendi yaratıcılarının nasıl ki altı gün çalışıp yedinci gün dinlenmeye çekildiyse kendilerinin de bu şekilde yapmaları tavsiye ve teşvik edilmiştir. Öte yandan bahsettiğimiz Tevrat metninde "gün" ile ifade edilen kavram, yerin kendi etrafında dönüşüne denk gelen ve dünya günü olan 24 saatlik zaman dilimini kasteder. Fakat sorun şu ki kainat yaratıldığında Tevrat'ta bahsedilen gecenin gündüzü takip ettiği "gün" henüz yaratılmamıştı. O zaman böyle bir durumdan söz etmek ne kadar mantıklı olacağı düşünülmelidir.

Kur'an meallerinde geçen ifadelerde de bu kavram "yevm" çoğulu "eyyam" olarak geçmekte (A'raf: 7/54) ve bu "yevm" ifadesinin çoğu yerde bildiğimiz dünya günü olan 24 saatlik dilimi değil de merhale, çağ, devir olarak ifade edilmektedir. "Yevm" kelimesinin sadece gün olarak ifade edilmediğinin ve devir, merhale gibi anlamlara geldiğinin kanıtı da Secde suresi 5. ayetinde *"Semâdan Zemine"* *يُدْبِرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ* (yukarıdan aşağıya) emri tebdir eder, sonra da o ona urûc eyler: bir günde ki miktarı sizin sayınızdan bin sene eder" ve Mearic suresi 4. ayetinde *تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ* *خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ* "Ki ona Melâike ve Ruh uruc eder, bir günde ki miktarı elli bin sene tutar" şeklinde ifade edilmişti. Bu konuda yaratılış safhalarına altı devir, altı merhale altı dönem diye ifade etmek daha yerinde olacaktır.

Öte yandan kainatın 6 (altı) günde yaratılma hadisesinde Fussilet suresi 9, 10 ve 12. ayetlerinde geçen *قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لِيُنظَرُوا فَفَضَّلْنَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا* *وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَزَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ* *De ki: Siz mi yeri iki günde (iki evrede) yaratıncı inkâr ediyor ve O'na ortaklar koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir. Hem ona üstünden ağır baskılar yaptı ve onda bereketler husule getirdi ve onda azıklarını takdir buyurdu, araştıranlar için bir düzeye dört gün içinde. Bu suretle onları iki günde yedi Sema olmak üzere yerine koydu ve her Semada ona aid emrine vahiy verdi, ve Dünya Semayı kandillerle donattık ve hıfzettik, işte bu hep o azîz alîmin takdiridir."* mealinde yerin iki gün/devre/merhalede yaratıldığı, sonra dört gün/devre/merhalede rızıklar ihsan edildiği ve daha sonra da iki günde/devrede/merhalede

de yedi semanın yaratıldığı ifade edilmiştir. Toplamda kainatın basit bir matematikle sekiz günde yaratıldığı ve bu ayetin diğer altı günde yaratılma hadisesine ters düştüğü ifade edilse de durum anlaşıldığı gibi olmadığı ortadadır. Burada sekiz gün olarak ifade edilen gün/devre sayısı aslında toplamda altı devre olarak sunulmuştur. Enbiya suresi 30. ayetinde ise *أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ* “*ya o küfredenler görmedilerdemi ki Semavât-ü Arz bitişik idiler de biz onları ayırdık, hayatı olan her şey'i sudan yaptık, hâlâ inanmıyorlar mı?*” mealiyle önce bitişik olan yer ve gök yukarıda da bahsedildiği üzere büyük bir patlama ile ayrılmış ve böylece yaratılmış olduğu anlaşılmaktadır. Önce yerin yaratılmış olduğu ile alakalı meallerde ifade edilen kısmı “summe” ifadesiyle “yer”den hemen sonra, arkasından gelmek üzere “gökler yaratılmıştır” ibaresi izlemiş ve mana birbiri arkasından peş peşe gelen olaylar silsilesi olarak sunulmuştur. Bu silsileden yola çıkılarak toplamda kainatın 6 (altı) günde yaratıldığı sonucu çıkmış olup diğer ayetlerle çelişmediği görülmektedir.

Şunu da ifade etmek gerekir ki yerin önce yaratıldığı ile alakalı ifadeler var olmuş olsa da kesinlik ifade etmediği için göklerin mi yerin mi önce yaratıldığı hususu bilinmemektedir. Birbiri ardınca ve birlikte yaratılmış olduğu bahsedilen ifadelerden anlaşılrsa da öncelik sonralık hakkında kesin bilgi ifade edilmemiştir. Konuyla alakalı Naziat suresi 28-33. ayetlerinde Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: *رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْهَا وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحِيهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا أَخْرَجَ مِنْهَا رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْهَا وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحِيهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا* mealen “*Boyuna irtifa' verdi. Nizamına koydu. Gecesini kararttı, kuşluğunu çıkardı. Ondan sonra da arzı döşedi. Ondan suyunu ve mer'asını çıkardı. Ve dağlarını oturttu. Sizin ve davarlarınızın intifa'ı için.*” mealinde yaratılış bakımından önce göklerin, gece-gündüzün yaratıldığı ve daha sonra canlıların yaşamasına elverişli ortam sağlamak için yeryüzünün yayıp döşendiği ve yaratıldığı ifade edilmiştir. Yine yaratılış bakımından art arda gelmiş olan iki yaratma hadisesi mevcuttur ve bir silsile ile meydana gelmiştir. Hangisinin daha önce yaratıldığı konumuzla çok ilgili olmadığından bu hususta derinlemesine açıklamaya gerek duymadık. Sadece gökler ile yerin peş peşe yaratılmış olması toplamda iki gün olarak ifade edildiğinin kanıtı olarak sunulduğunu ifade edebiliriz.

Öte yandan Kur'an'da göğün çokluğunu belirtmek üzere 7 (yedi) ifadesi geçmektedir. Yedi gök olarak ifade edilen ve çokluk bildiren kelime semanın katları ile ilgili olup toplamda yedi kat sema olarak değil yediden fazla semanın var olduğuna işaret etmek için kullanılmıştır. (Bkz. Kırca: 1994, 159; Abdudlbaki, M. F., 1945, 340. (Bakara: 2/29; Mülk: 67/3; Nuh: 71/15-16; Nebe: 78/12) Yalnızca Mü'minun suresi 17. ayetinde Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ “*Filhakika biz, sizin fevkinizde yedi tarıyk yarattık ve halktan gafil olmadık.*” Bu ayette “yedi tarik-yol”dan bahsedilmektedir. Konuyla alakalı Talak suresi 12. ayetinde “يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ فِيهَا الْغُيُوتُ فَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِيَّاكُمْ وَالَّذِينَ يُكْفَرُونَ أَكْثَرُ” ifadesinde geçen “yedi” çokluk olarak anlaşılabilir da sadece gökler için değil aynı zamanda yeryüzü için de kullanılmaktadır. (Bkz. Yazır: 1979, VIII, 183-203; Ateş: VI, 2762-2763; Kırca, 1994, 159; Özel-Saygıç: 1998, 9; Eren: 2019, 87; Ankaravi: 2014, 75.) Ayrıca yerin de sadece gördüğümüz üzere üstünde yaşanılan bir arz olmadığının ve buna benzer katmanlar olduğunun kanıtı olarak sunulmaktadır. Yeryüzü ile gökler arasında yaşayan canlıların varlığı (Enbiya: 21/16; Duhan: 44/7, 38; Nebe: 78/37; Hicr: 15/85; Ahkaf: 46/3; Zuhuruf: 43/85) da görünen sema ve yaşanılan arzın dışında başka katmanların olduğunun diğer bir kanıtıdır.

Bu anlamda evrenin var oluşu hakkında tarih boyunca birçok dini, felsefi görüşler ileri sürülmüştür. Düşünen insanoğlu varlığının başlangıcını haklı olarak merak etmiş; bu hususta farklı olarak vahiy, akıl ve bilimin verileri ile kendine bir yol aramıştır.

Çok Tanrılı dinlere göre; yaratılış hakkında farklı yaklaşımlar söz konusu olmuştur. Örneğin Yunanlılar evreni tanrıların yarattığına inanmazlardı. Onlara göre evren tanrıları yaratmıştı tanrılardan önce yer ve gök vardı: titanlar onların çocukları tanrılar da torunlarıydı. (Hamilton: 1942, 11; Bilge: 2013, 127-162.)

Bu hususta öne çıkan felsefi yaklaşımlara göz atacak olursak, örneğin Eski Yunan ve Roma kültürlerinin beşiği denebilecek antik çağda Thales, varlığın ezeli olduğunu iddia etmiştir. Ona göre her şey sudan türemiştir.

Anaximander, bütün varlığın balıktan evrimleştiğini söyler. O, varlıkların zamanla karşıtlarına dönüştüğünü iddia etmiştir. (Gökberk: 2019, 20) Ona göre sudan katı maddeler ve onlardan bitki, hayvan ve insanların yaratılmalarının safhaları takip etmiştir.

Ve yine Heraklit varlığın ateşten meydana geldiği görüşü ile öne çıkar. Empedokles, bütün varlıkların anasır-ı erbaa denilen toprak, su, ateş ve havadan meydana geldiğini söyler. Bu çağın sonlarına doğru da Demokrit ve Leukippos gibileri varlıkları atomlardan tesadüfen oluştuğunu ifade etmektedir. Ve nihayet Aristo düşünceye deneyciliği yerleştirmiş, herhangi bir teorinin gerçekliği gözlemlerle mümkün olabileceği görüşü ile var olmanın temelini bilimsel verilere dayandırmıştır.

Orta çağ felsefesi genel anlamda Aristo görüşü ile beslenmiş denebilir. Ardından gelen Rönesans kilisenin hâkimiyetini ret üzerine yerleşmiş yaklaşımı ile tabiata etkin bir rol

vermiştir. Diğer bir tabirle bu yaklaşıma göre varlık kendini kendi başına var etmiş ve varlık sürecini de yine kendi başına sürdürmektedir.

Aydınlanma çağı denilen bir sonraki merhalede insan dini hayattan soyutlayarak akli ön plana çıkarmıştır. Bu çağda evrimci anlayışın revaç bulduğu söylenebilir. Özellikle VIII. yüzyılın sonları ile hemen hemen IX. yüzyıl tamamıyla felsefede “evrim” kavramının öne çıktığı çağdır. Darwin ile öne çıkan bu düşünce daha sonra Schelling, Hegel, Marx ve Comte’la sosyal hayatın her alanında etkisi görülmüştür. Bu teoriye göre “ilk olarak inorganik materyallerden ve ortak kökenden meydana gelmiş birkaç formun doğal gelişim süreçleri bağlamında bütün yaşayan ve ölü canlıları meydana getirdiği düşüncesi söz konusudur. Bununla beraber Darwinci evrim teorisinin yeterliliği hakkında popülasyon baskısının var olmak için mücadeleye yol açtığını, bu organizmaların kalıtım maddelerindeki hatalar yüzünden meydana gelmiş rastgele şekillerde farklı olduğunu (gen’lerdeki mutasyon), böylelikle meydana gelen mücadele ve çeşitliliğin bazılarının hayatta kaldığını, bazılarının yeniden ürettiğine diğerlerini ise başaramadığı doğal seçilime yol açtığını ve bütün bunların son neticesinin iyi uyum sağlamış organizmalar yönünde evrim olduğunu dillendirir.” Örneğin agnostik anlayışı ile önce çıkan Dawkins yaratıcı bir Tanrı’ya dair hiçbir delile ihtiyaç olmadığını, böylelikle doğalcı evrimi iddia ederken, öte yandan doğanın karmaşıklığında akıllı bir tasarımcıya dair kanıtlar bulunduğunu iddia eden “Akıllı Tasarım” kuramcıları söz konusudur. Evrimci yaklaşım hususunda bu iki görüşün arası denebilecek bir diğer görüş ise inançlı Hıristiyanların dile getirdiği, Tanrı’nın dünyayı evrim aracılığıyla yarattığı teist görüş yer almaktadır.

I. Semavat ve Arzın (Evrenin) Altı Günde Yaratılması Meselesi

Öncelikle belirtmek istediğimiz husus, Semavat ve Arz ifadesi ile kastedilenin bütün evren olduğudur. (Kurtubi: 1997, XIV, 302.)

Konuyla alakalı Tevrat ve Kur’ân’da altı günle ilgili birbirine yakın ifadeler olduğu görülmektedir.

a) Yaratılışın Tevrat’taki Öyküsü

Yaratılışın Tevrat’taki öyküsü ilk pasajıyla başlar. Bu pasajda evrenin altı günde yaratılmış olduğu açıkça dile getirilmektedir:

“1) Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. 2)Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhü suların üzerinde hareket ediyordu. 3)Tanrı, “Işık olsun” diye buyurdu ve ışık oldu. 4)Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. 5)Işığa

“Gündüz”, karanlığa “Gece” adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu. 6)Tanrı, “Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın” diye buyurdu. 7)Ve öyle oldu. Tanrı gök kubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. 8)Kubbeye “Gök” adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu. 9)Tanrı, “Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün” diye buyurdu ve öyle oldu. 10)Kuru alana “Kara”, toplanan sulara “Deniz” adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 11)Tanrı, “Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsın” diye buyurdu ve öyle oldu. 12)Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 13) Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu. 14-15) Tanrı şöyle buyurdu: “Gök kubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereceksin.” Ve öyle oldu. 16) Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. 17-18) Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gök kubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 19) Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu. 20) Tanrı, “Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçsunsun” diye buyurdu. 21) Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. 22) Tanrı, “Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın” diyerek onları kutsadı. 23) Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu. 24) Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsın” diye buyurdu. Ve öyle oldu. 25) Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. 26) Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.” 27) Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. 28) Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. 29) İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. 30) Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. 31) Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.” (Kutsal Kitap: 1-3, Kitab-1 Mukaddes Şirketi: 2009.)

b) Kur'ân'a Göre Yaratılışa Atfedilen Altı Gün

Kainatın yaratılmasını ve yaratmanın detaylarına dair Kur'an'da bir çok ayet bulunmaktadır. Bunlardan "altı gün" ifadesi içeren ayetlerin sayısı yedidir:

“Rabbimiz Allah gökleri ve yeri altı günde yaratandır.” (A'râf: 7/54)

“Rabbimiz Allah gökleri ve yeri altı günde yaratandır.” (Yûnus: 10/3)

“Gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur.” (Hûd: 11/7)

“Gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. (Hadîd: 57/4)

“O gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yaratandır. (Furkân: 25/59)

“Gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yaratan Allah'tır. (Secde: 32/4)

“Biz göklerle yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (Kâf: 50/38)

c) Tevrat ve Kur'ân Pasajlarının Karşılaştırılması

Karşılaştırma yapacak olursak bu konu Tevrat'ta tek bir yerde söz konusu edilirken Kur'ân'da değişik sureler içinde ilgili konularının bağlantısı içerisinde nüans farklılıklarıyla yer almaktadır.

Tora'yı oluşturan bölümlerden biri olan Yahvist veya Yehovist'te çok kısa bir şekilde özetlenmiş olan kıssa evrenin yaratılışının dünya günüyle 6 (altı) günde gerçekleştiğini ve son gün olan Şabat/sabbat yani Cumartesi gününün de Tanrı'nın dinlenme günü olarak seçtiğinden bahseder. Bu kıssa ile insanlara kendi yaratıcılarının nasıl ki altı gün çalışıp yedinci gün dinlenmeye çekildiyse kendilerinin de bu şekilde yapmaları tavsiye ve teşvik edilmiştir. Öte yandan bahsettiğimiz Tevrat metninde “gün” ile ifade edilen kavram, yerin kendi etrafında dönüşüne denk gelen ve dünya günü olan 24 saatlik zaman dilimini kasteder. Fakat sorun şu ki kainat yaratıldığında Tevrat'ta bahsedilen gecenin gündüzü takip ettiği “gün” henüz yaratılmamıştı. (Bucaille: 1984, 216-230)

Kur'an meallerinin çoğunda geçen ifadelerde de bu kavram “yevm” çoğulu “eyyam” olarak geçmekte (Araf: 7/54) ve bu “yevm” ifadesinin çoğu yerde bildiğimiz dünya günü olan 24 saatlik dilimi değil de merhale, çağ, devir olarak ifade edilmektedir. “Yevm” kelimesinin sadece gün olarak ifade edilmediğinin ve devir, merhale gibi anlamlara geldiğinin kanıtı da

Secde ve Mearic surelerinde ifade edildiği gibidir. (Secde: 32/5, Mearic: 70/4) Bu konuda yaratılış safhalarına altı devir, altı merhale altı dönem diye ifade etmek daha yerinde olacaktır. Öte yandan kainatın 6 (altı) günde yaratılma hadisesinde Fussilet suresi 9, 10 ve 12. ayetlerinde geçen yerin iki gün/devre/merhalede yaratıldığı, sonra dört gün/devre/merhalede rızıklar ihsan edildiği ve daha sonra da iki günde/devrede/merhalede de yedi semanın yaratıldığı ifade edilmiştir. Toplamda kainatın basit bir matematikle sekiz günde yaratıldığı ve bu ayetin diğer altı günde yaratılma hadisesine ters düştüğü ifade edilse de durum anlaşıldığı gibi olmadığı ortadadır. Burada sekiz gün olarak ifade edilen gün/devre sayısı aslında toplamda altı devre olarak sunulmuş, yer ve gök aynı iki günde yaratılmış olduğu Enbiya suresi 30. ayette ifade edilmiştir ki önce bitişik olan yer ve gök yukarıda da bahsedildiği üzere büyük bir patlama ile ayrılmış ve böylece yaratılmıştır. Önce yerin yaratılmış olduğu ile alakalı meallerde ifade edilen kısmı “summe” ifadesiyle “yer”den hemen sonra, arkasından gelmek üzere “gökler yaratılmıştır” ibaresi izlemiş ve mana birbiri arkasından peş peşe gelen olaylar silsilesi olarak sunulmuştur. Bu silsileden yola çıkılarak toplamda kainatın 6 (altı) günde yaratıldığı sonucu çıkmış olup diğer ayetlerle çelişmediği görülmektedir. (Bucaille: 1984, 216-230; Yıldırım: 2013, 47-76; Hawking: 2018, 27; Penrose: 2015, 335-339; Saraç: 2006, 44-46; Kocabaş: 2017, 48-49; Taslaman: 2006; Fazlurrahman: 2007, 114.)

SONUÇ

Kainatın yaratılması ve yaratmanın özelliklerine dair Yüce Allah Kur’an’da bir çok ayette bahsetmekle birlikte bazen küçük ayrıntılar da vermektedir. Kur’an’da Enbiya suresi 30. ayete göre önce büyük bir boşluk-uzay-evren olan veya daha kesin tabirle bitişik olan göklerle yer daha sonra büyük bir patlama ile -yüzyıllar sonraki keşiflerde bu patlamanın 14 milyar yıl önce meydana gelmiş olan Big Bang teorisi olduğu anlaşılmış ve kanaat getirilmiş- ayrılmıştır. Bu ayrılma ile kastedilen ise uzay boşluğundaki enerji ile büyük bir genişleme, büyüme ve zamanla maddelerin oluşumudur. Yüce Yaratıcı yine Kur’an’da Fussilet suresi 11. ayetinde söz konusu patlamadan sonra “duman halinde bulunan göğe yöneldiğini” buyurmuştur. Ayette bahsi geçen “dumandan” kastın Big Bang patlamasından sonra gökyüzünün bulutsu bir kütle haline gelmesi veya gazlarla yoğunlaşp Allah’ın kural ve kanunlarıyla soğuduktan sonra birçok gezegen ve yıldızların oluşup element ve maddeye dönüşmesidir. Meydana gelen bu elementler, maddeler, galaksiler, yıldızlar, gezegenler toz ve gaz bulutu olan Nebula’nın içinde çekme ve itme kuvvetleriyle yerlerini ve şekillerini almış ve böylece oluşumlar meydana gelmiştir. Yerlerini

alan gezegenler, güneş, ay, yıldızlar ve tüm galaksi yine Kur'an'da Enbiya Suresi 33. ayette belirtildiği üzere her biri kendi yörüngesinde yüzmekte ve hiçbiri yörüngesini, gideceği ve yüzeceği yeri şaşırılmamaktadır. Her birinin kendine ait ve kendine özel, diğerlerinin yörüngesine müdahalede bulunmayan bir intizamla yaratılmış ve idare edilmektedir. Yüce yaratıcının bu yaratma hadisesini, Kur'an kendi ifadesiyle "eyyam" olarak tabir etmiş ve "altı günde" yaratıldığı buyurulmuştur. Bahsi geçen "altı gün" ifadesi Kur'an'ın birkaç ayetinde farklı zaman ölçüleriyle ifade edilmiştir. Örneğin Mearic suresi 4. ayetinde Yüce Allah bir günün ölçüsünün 50.000 yıla eş değer olduğunu; Hacc suresi 47. ayette ise bir günün 1000 yıla eş değer olduğunu ifade etmektedir. Buna mukabil denilebilir ki "eyyam" tabiri bildiğimiz dünya günü olan 24 saatlik zaman dilimini kastetmemekte, zaman veya dönem olarak ifade edilmesi daha yerinde bir ifade olmaktadır. Bunu da Einstein'ın zamanın göreceliği hususunu baz alarak söyleyebiliriz ki kainatın her yerinde zaman diye bahsedilen mefhum aynı değildir, değişiklik gösterir. Dünyada bir günün 24 saat dilimi olduğunu ifade edilirken uzayda veya başka diğer gezegenlerde aynı saat dilimi farklı şekillerde vuku bulmakta ve ifade edilmektedir.

KAYNAKÇA

- Abdulbâki, M. F. (1945). el-Mu'cemu'l-Müfehres li-elfâzi'l-Kur'âni'l-Kerîm, Kahire: Dar'ul Kutubi'l-Mısriyye.
- Ankaravî, İ. R. (2014). **Fütûhât-ı Ayniyye-Dört Kitabın Manası: Fatıha Suresi-Gayb Hazinelerinin Anahtarı**, (haz. Semih Ceylan), İstanbul: Hayy Kitap Yayınları.
- Ateş, S. (1988). **Kur'ân-ı Kerim Tefsiri I-VI**, İstanbul: Yeni Ufuklar Neşriyat.
- Bilge, E. (2013). "Kutsal Metinlerde Yaratılış", Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 15, (1), 127-162.
- Bucaille, M. (1984). **Müsbet İlim Yönünden Tevrat, İnciller ve Kur'an**, (Terc: Mehmet Ali Sönmez), Ankara: DİB Yayınları.
- Eren, Ş. (2019). **Tartışılan Ayetler (Günümüz Tefsir Problemleri ve Çözüm Önerileri)**, İstanbul: Rağbet Yayınları.
- Fazlur Rahman, (2017). **Ana Konularıyla Kur'ân**, Ankara: Ankara Okulu Yayınları.
- Gökberk, M. (2019). **Felsefe Tarihi**, İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Hamilton, E. (1942). **Mitologya**, (çev. Ülkü Tamer), İstanbul: Varlık Yayınları.
- Hawking, S. H. (2018). **Zamanın Kısa Tarihi-Büyük Patlamadan Karadelige** (A Brief History of Time), (çev.: Sabit Say, Murat Uraz), İstanbul: Milliyet Yayınları.

- Kırca, C. (1994). **Kur'ân-ı Kerim'de Fen Bilimleri**, İstanbul: Marifet Yayınları.
- Kocabaş, Ş., (2017). **Kur'ân'da Yaratılış-Uzayların ve Maddenin Yaratılışı**-, İstanbul: Küre Yayınları.
- Kurtubi, E. A. (1997). **el-Câmiu li-Ahkami'l Kur'ân**, (Çev:Beşir Eryarsoy), İstanbul: Buruç Yayınları.
- Kutsal Kitap*, (2009). **Eski Anlaşma, Yaradılış 1-3**, Kitab-ı Mukaddes Şirketi, Yeni Yaşam Yayınları.
- Özel, M. E.-Talat S. (1998). **Gökyüzünü Tanıyalım**, İstanbul: TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları Yayınları.
- Penrose, R. (2015). **Kralın Yeni Aklı, Bilgisayar, Zekâ ve Fizik Yasaları**, (Çev.: Tekin Dereli), İstanbul: Koç Üniversitesi Yayınları.
- Saraç, İ., (2006). **Evrenin Sırları ve İnsan**, İstanbul: Toprak Yayınları.
- Taslaman, C. (2006). **The Big Bang Philosophy and God**, İstanbul: Nettlebery/Çitlembik Publications.
- Yazır, E. M. H. (1979). **Hak Dini Kur'ân Dili I-X**, yyy: Eser Neşriyat ve Yayıncılık.
- Yıldırım, Z. (2013). "Enbiya 30 Ekseninde Evrenin Oluşumu", AÜİFD, (39), 47-76.